

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥΣ

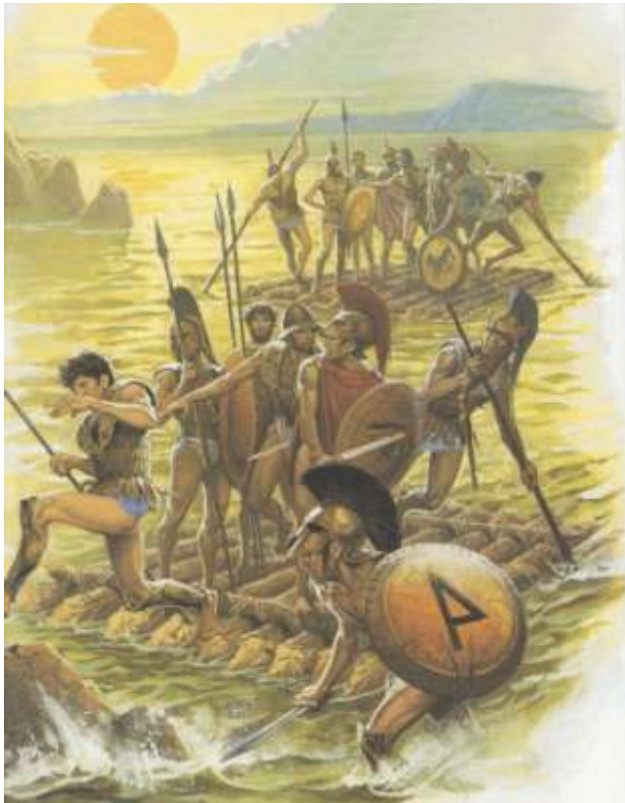
Βασίλης Γιωργαλλάς
Καθηγητής Φυσικής Αγωγής

**...φθειρομένης τότε δή μάλιστα της Ελλάδος υπό εμφυλίων
στάσεων και υπό νόσου λοιμώδους, επήλθεν αιτήσαι τον εν
Δελφοίς θεόν λύσιν των κακών και οί προσταχθῆναί φασιν
ὑπὸ τῆς Πυθίας ὡς αὐτόν τε Ἴφιτον δέοι και Ἡλείους τόν
Ολυμπικόν αγώνα ανανεώσασθαι...**

Παυσανίας – Ηλιακά Α΄

Αντιμαχόμενοι...

Έλληνες...

-ΟΜΟΘΕΟ

-ΟΜΟΓΛΩΣΣΟ

-ΟΜΟΕΘΝΟ

Ο τόπος που φροντίζει ο ίδιος ο θεός...

Παυσανίας

**Για δεκαπέντε αιώνες στην Ολυμπιακή γη δημιουργήθηκε
μια εστία πολιτισμού... η πιο εκπληκτική περιπέτεια του
ανθρώπινου πνεύματος...**

**Μέσα από τους αγώνες η Ολυμπία χάραξε την πορεία του
ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού μέσα από τους αιώνες**

Ολυμπιακοί Αγώνες

Η Θρησκεία

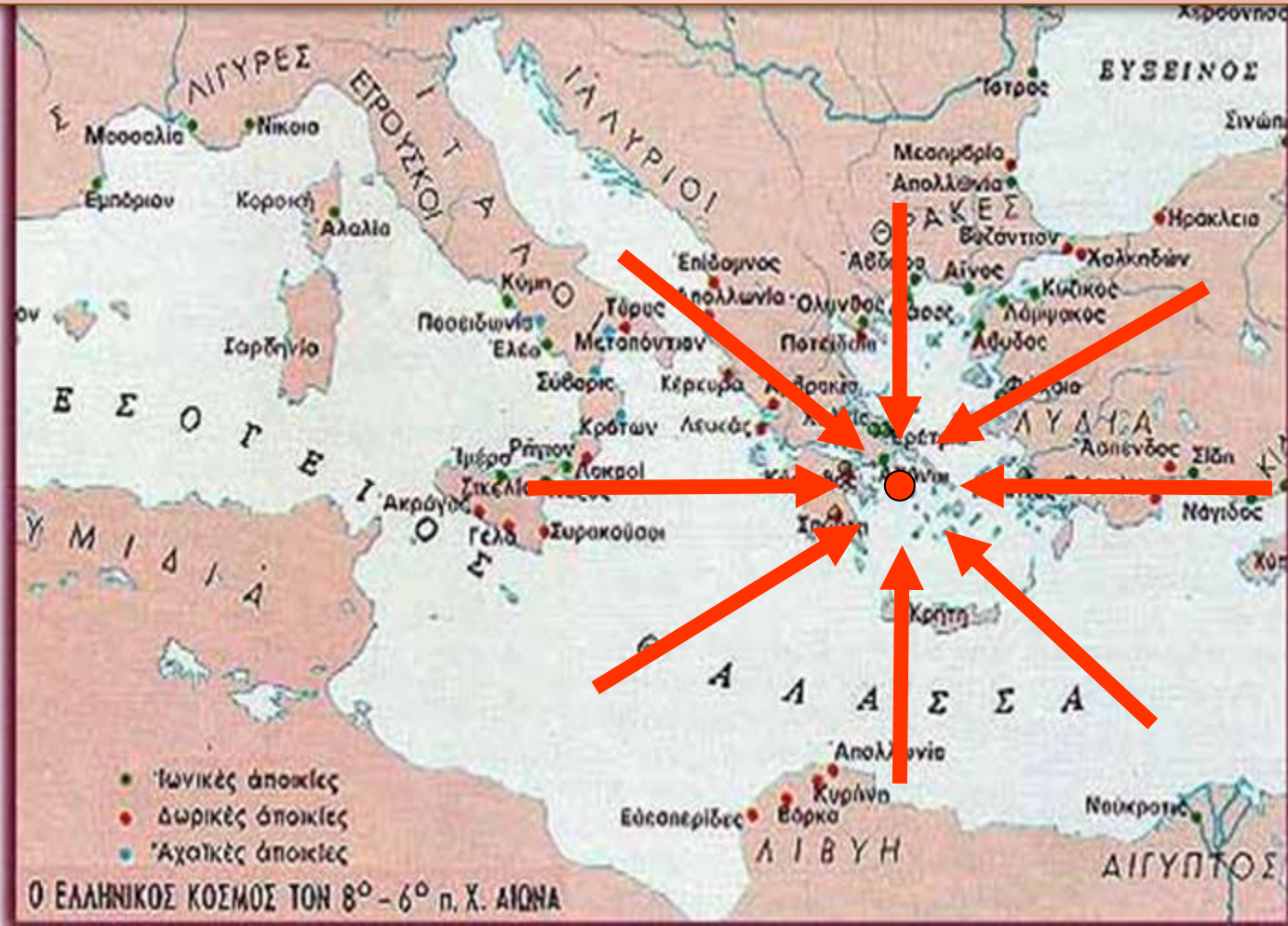
Η Τέχνη

Η Άμιλλα

Στην Ολυμπία – ένα ουδέτατο θρησκευτικό κέντρο – ο ελληνισμός δοκίμαζε τις πρώτες μορφές οικουμενικής ενότητας, στη θρησκεία, στην πολιτική, στα καλλιτεχνικά, στα κοινωνικά και πολιτιστικά ιδανικά...

Στην Ολυμπία υπήρχαν όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την πρωτόγονη λατρεία:
Το βουνό (Κρόνιο), το νερό (Αλφειός, Κλάδεος) και το δέντρο (Άλτις)

Η θρησκευτική καταγωγή των αγώνων

Αρχικά στη λατρεία της Ρέας...

Οι νεοί τρέχουν στο βωμό (ένα στάδιο, 192 μ). Ο νικητής (βασιλείας της βλάστησης) παίρνει την δάδα για το άναμα του βωμού για τη θυσία...
Έτρεχαν και οι παρθένες... η νικήτρια ονομάζεται βασίλισσα...
Ακολουθεί συμβολικά ιερός γάμος...

Στη συνέχεια λατρεύεται ο Δίας...

Από την οργιαστική και μαζοχιστική λατρεία, από τους αιματηρούς ανταγωνισμούς στον ειρηνικό και αναίμακτο στίβο...

Το μέλι, το αλεύρι και τα φρούτα δημιούργησαν τη Φιλοξενία...
...το κλαδί αγριελίας μετέτρεψε τα υλικά βραβεία σε ηθικά έπαθλα...

Ιστορικά οι Ολυμπιακοί αγώνες αναβιώνονται το 884 π.Χ που ο βασιλιάς Ίφιτος δέχεται τον χρησμό των Δελφών...

Η πρώτη αναφορά όμως αναφέρεται το 776 π.Χ. όταν ο Ήλειος αθλητής Κόροιβος κέρδισε το μοναδικό αγώνισμα των αγώνων το Στάδιο (192 μέτρα)...

Οι αθλητές έρχονται στην Ολυμπία ένα μήνα πριν τους αγώνες και προπονούνται υπό την επίβλεψη των Ήλειων Κριτών... Ανώτατοι άρχοντες των αγώνων ήταν οι Ελλανοδίκες...

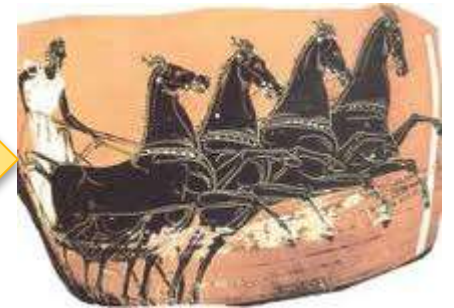
Οι αγώνες διαρκούσαν Πέντε μέρες:

Πρώτη Μέρα: Μεγάλη θυσία στο Δία και στους προστάτες των πόλεων. Καταγραφή στο Μητρώο. Ορκωμοσία αθλητών, γυμναστών, Κριτών και η ανακοίνωση των αγωνισμάτων και αθλητών.

Δεύτερη Μέρα: Αγωνίσματα Παιδων

Τρίτη και Τέταρτη Μέρα: Αγωνίσματα ανδρών, τα ιππικά και οι αρματοδρομίες

Πέμπτη Μέρα: Ευχαριστήριες θυσίες, απονομή βραβείων

Τα αγωνίσματα των Ολυμπιακών Αγώνων

Δρόμος ενός σταδίου: το μήκος του σταδίου της Ολυμπίας (192,28 μ). Ο νικητής του δρόμου αυτού λεγόταν σταδιονίκης

Πρώτος σταδιονίκης στην Ολυμπία ήταν ο Ηλείος Κόροιβος. Μέχρι την 13^η Ολυμπιάδα (728 π. Χ.) το στάδιο ήταν το μοναδικό αγώνισμα στην Ολυμπία

Τα αγωνίσματα των Ολυμπιακών Αγώνων

Δίαυλος από την 14^η Ολυμπιάδα (724 π.Χ.). Δρόμος ταχύτητας με διπλή διαδρομή του σταδίου (385 μ.).

Δόλιχος από την 15^η Ολυμπιάδα (720 π.Χ.). Δρόμος αντοχής 7-24 σταδίων. Συνήθως 20 στάδια (3550 -3800)

Οπλίτης από την 65^η Ολυμπιάδα το 520 π.Χ. Δρόμος ταχύτητας, όπου ο δρομέας έτρεχε φορώντας χάλκινη αμυντική πανοπλία (κράνος, κνημίδες, ασπίδα). Η διαδρομή του οπλίτη δρόμου ήταν 2 έως 4 στάδια (συνήθως 2 στάδια, όπως ο διάυλος)

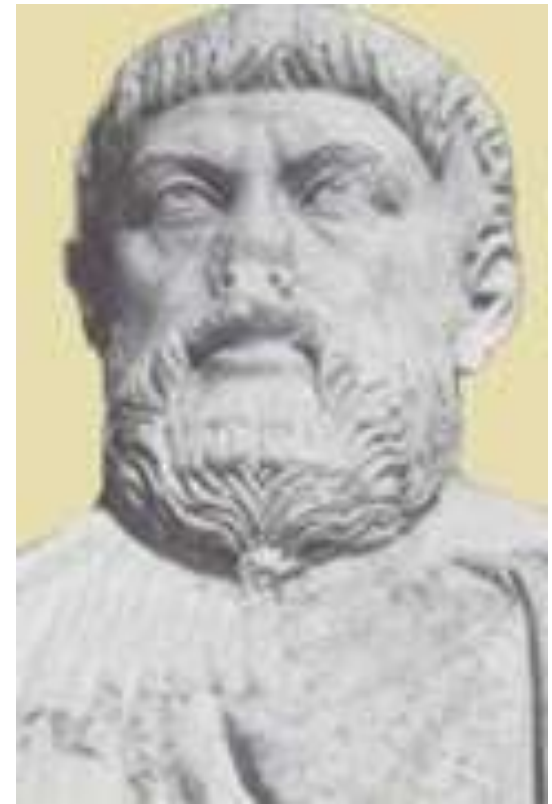
Η πυγμή (πυγμαχία), ένα από τα παλαιότερα αθλήματα, συμπεριλήφθηκε στα ολυμπιακά αγωνίσματα το 688 π.Χ.

Το πένταθλο προστέθηκε το 708 π.Χ., στη 18η ολυμπιάδα και αποτελούνταν από 5 αγωνίσματα: δίσκο, ακόντιο, άλμα, δρόμο και πάλη

**...άλλο θαλπνότερον εν αμέρα φαενόν άστρον
ερήμας δι' αιθέρος μηδ' Ολυμπίας αγώνα
φέρτερον αυδάσομεν...**

**Όπως το νερό είναι το πολυτιμότερο
από τα στοιχεία της φύσης και όπως ο
χρυσός προβάλλει σαν το πιο ακριβό
ανάμεσα στα άλλα αγαθά, όπως ο
ήλιος φωτοβολεί περισσότερο από
κάθε άλλο άστρο στον ουρανό, έτσι
λάμπουν και οι Ολυμπιακοί αγώνες
σκιάζοντας κάθε άλλο αγώνα**

**Πίνδαρος 1η
Ολυμπιακή ωδή**

Ιερομηνία

Η περίοδος που διεξάγονταν οι αγώνες... στην πρώτη πανσέληνο μετά το θερινό ηλιοστάσιο

Πριν «ειρηνοφόροι κήρυκες» διαλαλούσαν την «Ειρηνική Ολυμπιακή Εκεχειρία»

Εκεχειρία

Συμφωνία μεταξύ των βασιλέων της Ηλείας Ίφίτου, της Σπάρτης Λυκούργου και της Κορίνθου Κλεισθένη... επέβαλλε το απαραβίαστο της Ήλιδας και όλων των ελληνικών χώρων... την «Ειρηνική Ολυμπιακή Εκεχειρία»

Ο δε του Ιφίτου δίσκος την εκεχειρίαν, ην επί τοις Ολυμπίοις επαγγέλουσιν Ηλείοι. Ταύτην ουκ ες ευθύ έχει γεγραμμένην, αλλά εις κύκλον σχήμα περίεουσιν, επί τω δίσκω τα γράμματα

Παυσανίας Ηλειακά παρ. 20

40 μέρες πριν και 40 μέρες μετά δεν γινόταν καμμιά εχθροπραξία ή εχθρική ενέργεια... απόλυτη ξεγνοιασιά βασίλευε παντού...

Εκεχειρία

Η Ιερή Εκεχειρία ήταν ένας από τους σημαντικότερους θεσμούς της Ολυμπίας:

- ♦ Όλες οι εχθροπραξίες σταματούσαν, ενώ το κράτος των Ηλείων ανακηρυσσόταν ουδέτερο και προσβάσιμο σε όλους.
- ♦ Οι αθλητές και οι επισκέπτες από πόλεις που βρίσκονταν σε εμπόλεμη κατάσταση μπορούσαν να ταξιδέψουν με ασφάλεια μέσα από εχθρικές περιοχές.
- ♦ Στρατός και όπλα απαγορεύονταν στα εδάφη της Ηλείας.
- ♦ Κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας αναστελλόταν η εκτέλεση θανατικής ποινής.
- ♦ Παράβαση της εκεχειρίας θεωρούνταν ασέβεια προς το Δία.

Ολυμπιακοί Αγώνες

Το πιο σημαντικό γεγονός του Ελληνισμού

Χρήση της αγωνιστικής για τη μόρφωση των ανθρώπων και όχι για θέαμα

Με την ευγενική άμιλλα καλλιεργούσαν ισχυρούς χαρακτήρες

Εκεχειρία που επιβάλλεται από το κύρος και την ηθική των αγώνων...
Εθνική ενότητα, συμφιλίωση, συναδέλφωση,
αγωνιστικό πνεύμα, ευγενική άμιλλα

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες διαμόρφωσαν το **ελληνικό μεγαλείο** προσφέροντας στις μεταγενέστερες γενειές τα πρότυπα των υγιών αρχών και αξιών

Η παρακμή των αγώνων

Η εξέλιξη των κοινωνιών και η μεταστροφή των αντιλήψεων περί «καλού καγαθού», η πρόοδος των γραμμάτων και των τεχνών, το πολεμικό πνεύμα των Μεκεδόνων και ο μυστικισμός της ανατολής, η κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ρωμαίους και τέλος η επικράτηση του Χριστιανισμού

Με τον Χριστιανισμό ακολούθησε ο μαρασμός, η παρακμή και τέλος η κατάργηση των αγώνων από τον αυτοκράτορα Θεοδόσιο το 393 μ.Χ.